

Pau Vallvé s'acomiada amb un concert del seu Rivendell

El músic barceloní presentarà avui 'Pels dies bons' a Banyoles, la ciutat on es va retirar durant més d'un any i on van néixer les cançons del disc

Les entrades ja estan pràcticament exhaurides

L'últim disc de Pau Vallvé, Pels dies bons, inclou una cançó titulada 17820 –el codi postal de Banyoles–, que acaba amb aquestes frases, tan enigmàtiques com vitalistes: “Que avui me'n vaig, abandono, ho deixo, ja prou, s'ha acabat aquest joc! Visca Banyoles, la Brugui, l'estany i la gent del 800 i Can Pons! Que aquí començo de nou! Que aquí he començat de nou!” Aquesta és una de les mostres d'agraïment que Pau Vallvé [http://www.pauvallve.com] (Barcelona, 1981) ha dedicat a Banyoles, la ciutat que ha estat el seu retir personal i creatiu –el seu Rivendell, com diu ell, citant el petit paradís creat per Tolkien per a El senyor dels anells– durant més d'un any, des del novembre del 2013, poc després que anunciés aquesta decisió durant un concert a la barca Tirona, al mig de l'estany, el 21 d'octubre d'aquell any. De fet, les cançons de Pels dies bons van néixer a Banyoles, on fins i tot les còpies en CD d'aquest disc artesanal i autoeditat es van muntar a mà, una a una, amb l'ajuda d'alguns amics. El disc ha sortit també en MP3 i vinil.

I ara es tanca definitivament el cicle banyolí de Vallvé amb una altra mostra d'agraïment al “Rivendell on viuen els elfs catalans, una ciutat de pau”: el concert que oferirà aquesta nit a l'auditori de l'Ateneu de Banyoles [http://www.ateneu.banyoles.cat] (21 h, 8 euros). En aquest concert de comiat l'acompanyarà la seva banda habitual en aquesta gira: Jordi Casadesús (baix, Moog, teclats i iPad), membre també de La iaia, i el guixolenc Víctor Garcia, bateria de Dulce Pájara de Juventud, Saint Tropez, The Unfinished Sympathy i The New Raemon. Ahir només quedaven onze entrades a la venda per assistir al concert d'aquesta nit.

Per què Banyoles? “Feia set anys que em dedicava professionalment a la música, amb el segell Amniòtic Records, el treball amb Maria Comas, les bandes sonores. Tot el que m'agrada fer és deficitari, així que haig de fer moltes coses alhora, sense vacances i acumulant molt d'estrès. I va arribar un moment que vaig petar, necessitava plegar de tot i descansar, però no sabia què fer. La meva relació amb Banyoles va començar el 2007 quan Francesc Viladiu em va portar al festival (a)phònica i vaig tocar a la Muralla com a Estanislau Verdet. Sempre m'hi han tractat molt bé i he acabat fent molts amics. El 2010 ja vaig acabar un disc a Banyoles i sempre que podia hi anava a passar un parell de dies. Quan jo estava en plena crisi i uns amics m'hi van oferir compartir una casa durant uns mesos, no m'ho vaig pensar dues vegades. Hi vaig anar a descansar, però no en sé massa, així que m'aixecava al matí i no tenia cap altra perspectiva que escriure cançons durant tot el dia.” El resultat d'aquest tranquil procés creatiu és Pels dies bons, “un manual de fugir endavant, amb totes les conseqüències, no només positives; de fet, 17820, que va ser la primera cançó que vaig escriure quan vaig baixar de la Teisa Barcelona-Banyoles, parla d'aquest procés de fugida”. I ara, en pau, se'n torna a Barcelona.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 31-01-2015 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/818025-pau-vallve-sacomiada-amb-un-concert-del-seu-rivendell.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss